

TRYGGVE ANGEL

* 1921-10-29 † 2012-07-18

Tryggve Angel avled den 18 juli 2012. Han föddes i Uppsala den 29 oktober 1921, men växte upp på Östermalm i Stockholm. Hans far, Gösta Angel, var professor vid KTH i ämnesområdet elektrokemi och modern var Ingrid Angel, född Bolling. Tryggve tog studenten vid Östra Real 1939, blev antagen på Bergs och var samtidigt reservofficer vid artilleriet, som var vanligt under krigstiden. Studierna på KTH avslutades på den metallurgiska grenen 1946. Sitt första arbete fick Tryggve på Avesta Jernverk och 1948 gifte han sig med Birgit, född Elinder, som till yrket var psykoanalytiker. Hennes föräldrar var kakelugnsfabrikör Frans och Rut Elinder från Karlstad. Tillsammans fick de fyra barn, Stefan, Richard, Peter och Maria.

Under åren 1950-1951 studerade Tryggve ytterligare några år vid ansedda universitetet MIT i Boston, USA, och därefter anställdes han vid Sandvikens Jernverk i Sandviken där han tjänstgjorde i ett antal befattningar samtidigt som han skrev sin licentiatavhandling "Martensitbildning i rostfria stål". Avhandlingen fick stor praktisk betydelse vid bland annat rostfri tråddragning. Han blev senare även forskningschef och medverkade i byggandet av ett nytt laboratorium i Sandviken. År 1959 blev Tryggve försäljningschef för Sandvik och i den egenkapen byggde han ut Sandviks internationella försäljningsorganisation med flera nya dotterbolag över hela världen.

Gränges International Mining (GIM) hade driftansvaret för en av dåtidens största internationella satsningar, det stora järnmalmsprojektet LAMCO i Liberia. Det var den största industriella investeringen som skett i Afrika på den tiden. Detta hade krävt en unik samordning av svensk industri i ett syndikat där många svenska storföretag medverkade. Bethlehem Steel deltog också i projektet liksom de stora bankerna EXIM, Wordbank och Citibank. LAMCO (Liberian America Mining Company) bildades med den Liberianska staten som delägare. Det var en komplex struktur av intressenter, ägare, finansiering, drift och marknadsföring. Det svenska syndikatet hade ansvaret för driften och marknadsföringen under namnet LAMCO JV Operating Company.

Det krävdes stor talang, driftighet och diplomati att vara den sammanhållande länken i ett sådant konglomerat av olika intressen. När produktionen startade 1963 blev Tryggve chef för verksamheten i GIM, där han kom att verka i mer än 20 år. Det är i dag nästan omöjligt att förstå LAMCO-projektets omfattning, som inte bara innebar driften av gruvan, pelletsverk, järnväg och hamn, utan även alla andra samhällsfunktioner som bostäder, skolor, sjukhus, kraftverk för flera tusen personer med olika bakgrund. Tryggve styrde med lugn och stor klokskap och utan stora åthävor detta industrikomplex på ett imponerande sätt.

Som chef för GIM ingick även att leta och projektera nya fyndigheter i hela världen. Det kunde gälla nickel i New Caledonia och Canada, järnmalm i Liberia, Guinea och Iran, guld och komplexmalmer i Sydarabien och Canada, ja till och med gas och olja på Spetsbergen. Flera gruvor kom så småningom i produktion som Trout Lake i Manitoba, Sukabarat i Sydarabien och Gol El Gohar i Iran, även om ägarskapen så småningom kom i andra händer. Politiska komplikationer ledde till att gruvorna i Liberia och Guinea fick läggas på is. Marknadsförutsättningarna för råvaror i allmänhet försämrades kraftigt på 80 talet, då Electrolux efter övertagandet av Grängesbergsbolaget med Werthén som dirigent successivt avvecklade verksamheten i LAMCO och GIM.

Tryggve var en hedersman och en chef med rik begåvning som gjorde att han kunde sätta sig in i komplicerade tekniska och ekonomiska frågor, samtidigt som han kunde förhandla med ministrar och statsöverhuvuden, ofta på deras eget språk. Att resa med Tryggve var en stor upplevelse och han imponerade inte bara på det tekniska planet utan även intellektuellt. Han kunde t.ex. med lätthet lösa korsordet i Financial Times och han kände de bästa ställena för att inta en god middag, vare sig det var i New York eller Hudson Bay. När han lämnade det operativa ansvaret för GIM och flyttade utomlands, blev Sverige

utan den kraft som vi hade behövt för att kunna utveckla svenska gruv- och mineralintressen på en internationell nivå.

Hans privata intressen var familjen, segling i Ålands skärgård, fjällvandringar, svampplockning och matlagning.

Tryggve antogs i Gillet 1963 och tillhörde vid sin bortgång Gillets VI länk.

Sancte Örjens Gilles Högtidsstämma den 25 april 2013

Bo Hedberg